Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31639
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

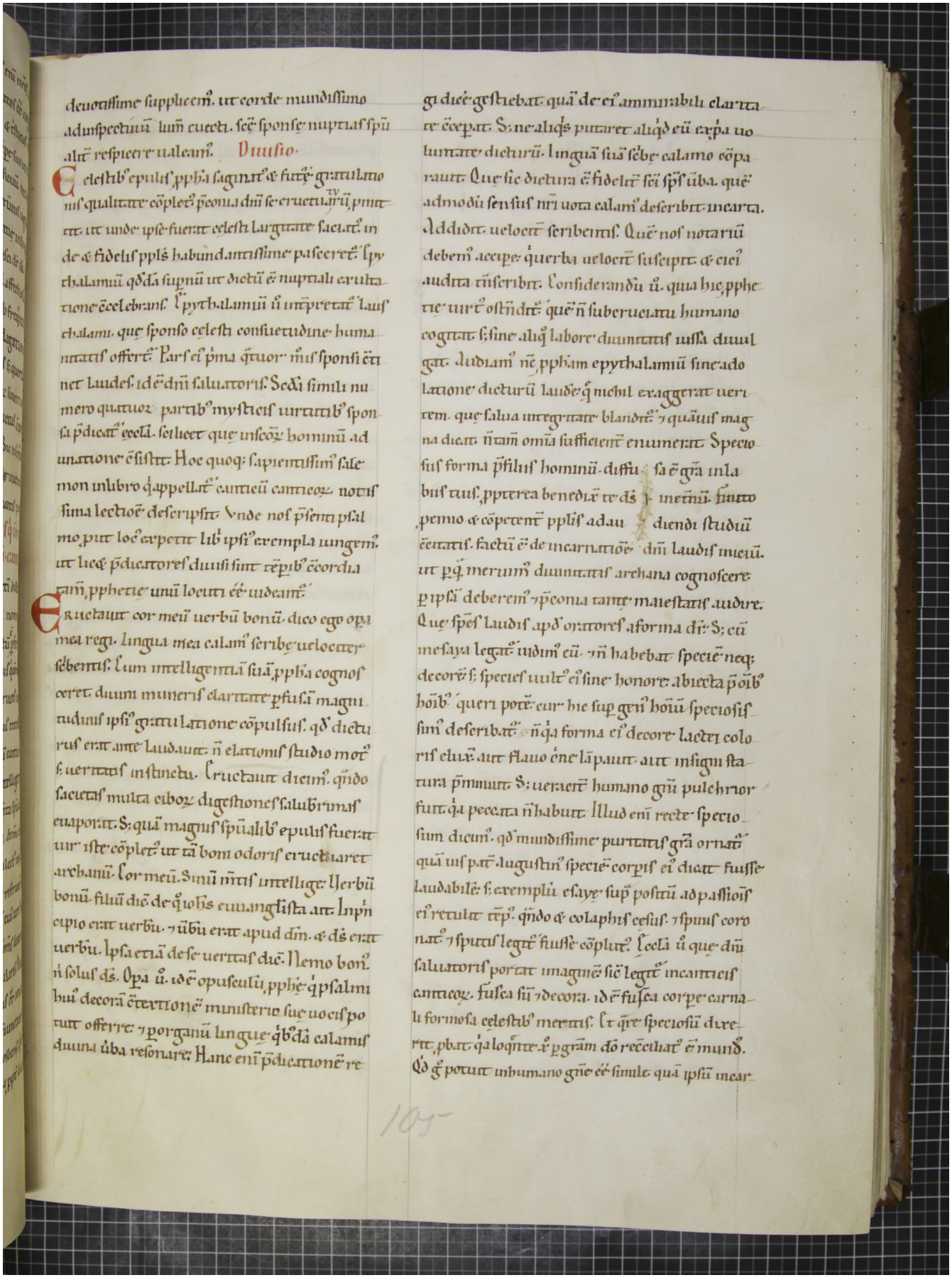

deuotissime supplicem. ut corde mundissimo
aduspectum luñ cuccurri. sce sponse nuptias spū
alit respicere ualeam. Diuisio.

Celestib epulis ppha saginat & furte gratulatio
nis qualitate cōpleo peconia dñi se eructuaturū pmit
tit. ut unde ipse fuerit celesti largitate sacietat. in
de & fidelis ppls habundantissime pascerete. Epy
thalamiū qd dā supnū ut dictū e nuptiali eructa
tione ecelebrans. Epythalamiū ū interpretat lau
dis thalami. que sponso celesti consuetudine huma
nitatis offerte. Pars ei pma quatuor mis sponsi ce
lebrat laudes. id e dñi saluatoris. Sed simili nu
mero quatuor partib mysticis uirtutib spon
sa pdicat ecclia. scilicet que inscoz hominū ad
unitione esistit. Hoc quoq; sapientissim salo
mon in libro q appellat canticū canticoz. notis
sima lectioe descripsit. Unde nos psentem psal
mo put loc exigit. lib ipsi exemplaria iungem.
ut lice pdicatores diuisi sint cepib ecordia
tim, pphetie unū locum ee uideam.

Eructauit cor meū uerbū bonū. dico ego opa
mea regi. lingua mea calam scribe uelocis
sebentis. Cum intelligentia sua, ppha cognos
ceret. diuini muneris claritate pfusa. magni
tudinis ipsi gratulatione cōpulsus. qd dictu
rus erat ante laudauit. n elationis studio mot
s ueritatis instinctu. Eructauit dicit. q̄ndo
sacietas multa ciboz digestione salubriu
euaporat. S; qua magnus spūalib epulis fuerit
uir iste cōplet ut tā boni odoris eructuaret
archanū. Cor meū. Sinū mtis intelligit. Uerbū
bonū. filiū dic de q̄ euāgelista ait. In p̄n
cipio erat uerbu. & ūbu erat apud dñm. & ds erat
uerbu. Ipsa etiā de se ueritas dic. Nemo bon
n solus ds. Opa ū. id e opuscula pphe q psalmi
bus decorā etextione ministerio suę uocis po
tuit offerre. & organū lingue q̄b dā calamis
diuina ūba resonare. Hanc enī pdicatione re
gi dicē gestiebat qua de ei amminabili claritā
te cēpit. S; ne alios putaret aliq̄d eū expa uo
lumine dicturū. lingua sua sibe calamo cōpa
rauit. Que sic dictura e fidelit sci spūs ūba. que
admodū sensus mi uota calami describit incerta.
Addidit uelociter scribentis. Que nos notariū
debem accipe querba uelociter suscipit & clei
audita inscribit. Considerandū ū. qua hic pphe
tie uirt ostendit. que n suberuciatu humano
cognita; sine aliq labore diuinitus missa diuul
gat. dubiam ne pphām epythalamiū sine ado
latione dicturū laude q̄ michi exaggerat ueri
tem. que salua integritate blandit & quātus mag
na dicat. ntam omia sufficiem enumerat. Specio
sus forma pfilius hominū. diffu sa e gra in la
bius tuis, propterea benedix te ds in eternū. Intro
pemo & cōpetem pplis adau diendi studiū
ecitatis. Factū e de incarnatioe dñi laudis meū.
ut pq̄ meritum diuinitatis archana cognoscere
p ipsā deberem & peconia tante maiestatis audire.
Que spes laudis apd oratores aforma dic. S; cū
mesaya legat iudin eū. & n habebat speciem neq;
decorem s; speciem uultus ei sine honore abiecta p oīb
hoīb. queri pot cur hic sup gen hoīū speciosis
simus describat. n q̄a forma ei decore lacteo colo
ris eluce aut flauo ene lāpauit aut insigni sta
tura pminuit. S; ueracit humano gn pulchrior
fuit q̄a peccata n habuit. Illud enī recte specio
sum dicim. qd mundissime puritatis gra ornatū
qua uis pat Augustin speciem corpis ei dicit fuisse
laudabilem s; exemplū esaye supposituū ad passioīs
ei retulit tp. q̄ndo & colaphis cesus & spuis coro
nat & sputis legit fuisse cōplut. Coelia ū que dñi
saluatoris portat imagine sic legit incarnatis
canticoz. Fusca sū & decora. id e fuscata corpe carna
li formosa celestib meritis. Et gre speciosū dure
rit, pbat q̄a loquit & pgram dō receptat e mund.
Qd & potuit inhumano gne ee simile qua ipsū incar-